

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

16 december 2019

ADVIES 2019-154

met betrekking tot de weigering om toegang te verlenen documenten met betrekking tot de inschrijving van een motorboot

(CTB/2019/149)

1. Een overzicht

1.1. Bij e-mail van 28 augustus 2019 vragen meester Céline Masschelein en meester Ruth Declerk, namens hun cliënt, de heer X aan de FOD Mobiliteit en Vervoer om volgende documenten:

- het immatriculatie document, de registratiebrief en/of de vlaggenbrief met betrekking tot de motorboot van het merk Riva, type Super-Aquarama, bouwjaar 1966, bouw- en rompnummer 162, met 2 Crusader motoren met nummers 3239942 en 361959, met een motorvermogen van 320 pk/235 kW, tot 22 augustus 2018 geregistreerd te Nederland onder het registratieteken 12-01YH en met ingang van 6 september 2018 op naam van dhr. X ingeschreven in het Belgisch register van de pleziervaartuigen onder het nummer 337763, thans ingeschreven onder de naam “Bandito”, uitgereikt aan dhr. Y, wonende te 9940 Evergem, Belzeelsestraat 60;
- het volledige administratieve dossier met betrekking tot de afgifte van voormelde immatriculatie document, de registratiebrief en/of de vlaggenbrief, met inbegrip van de ingediende aanvraag tot registratie en alle overtuigingsstukken die bij voormelde aanvraag werden gevoegd.

1.2. Bij e-mail van 5 november 2019 brengt meester Pauline Verbiest die optreedt namens meester Céline Masschelein de FOD Mobiliteit en Vervoer de FOD Mobiliteit en Vervoer de aanvraag in herinnering.

1.3. Bij e-mail van 25 november 2019 weigert de FOD Mobiliteit en Vervoer om een afschrift af te leveren van de gevraagde bestuursdocumenten “wegens afbreuk aan de persoonlijke levenssfeer”.

1.3. Bij aangetekende brief met ontvangstbewijs en e-mail van 11 december 2019 verzoeken meester Pauline Verbiest namens meester Céline Masschelein en meester Othilly De Wilde, namens meester Ruth Declerck dat de FOD Mobiliteit en Vervoer de weigeringsbeslissing zou heroverwegen. Bij aangetekende brief met ontvangstbewijs van dezelfde dag vragen zij de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur, hierna de Commissie, om een advies.

2. De ontvankelijkheid van de aanvraag

De Commissie is van oordeel dat het verzoek om advies ontvankelijk is. De aanvrager heeft immers voldaan aan de vereiste van de gelijktijdigheid van het verzoek tot heroverweging aan de FOD Mobiliteit en Vervoer en van het verzoek om advies aan de Commissie zoals voorgeschreven door artikel 8, § 2 van de wet van 11 april 1994 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ (hierna: wet van 11 april 1994).

3. De gegrondheid van de aanvraag

Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer uitzonderingsgronden kunnen of moeten worden ingeroepen die zich bevinden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 en dit inroepen *in concreto* en op pertinente wijze kan worden gemotiveerd. Slechts uitzonderingsgronden die bij wet zijn opgelegd kunnen worden ingeroepen en bovendien geldt dat ze beperkend geïnterpreteerd moeten worden (Arbitragehof, arrest nr. 17/97 van 25 maart 1997, overweging B.2.1 en 2.2 en Arbitragehof, arrest nr. 150/2004 van 15 september 2004, overweging B.3.2). Uitzonderingsgronden moeten steeds beperkend worden geïnterpreteerd.

Ook al roept de aanvrager een belang in om toegang te krijgen tot de betrokken bestuursdocumenten, toch is de Commissie van oordeel dat dit niet is vereist aangezien de gevraagde bestuursdocumenten niet kunnen worden beschouwd als documenten van persoonlijke aard. Er is immers slechts sprake van een document van persoonlijke aard wanneer een bestuursdocument informatie bevat die kan worden gekwalificeerd als een “bestuursdocument dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen”, wat te dezen geenszins blijkt minstens niet aannemelijk lijkt.

De FOD Mobiliteit en Vervoer roept één uitzonderingsgrond in om de openbaarmaking te weigeren, namelijk “afbreuk aan de persoonlijke levenssfeer”. Hiermee wordt de uitzonderingsgrond bedoeld in artikel 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994. De Commissie wenst in de eerste

plaats op te wijzen dat de uitzonderingsgrond niet alle persoonsgegevens beschermt, evenmin als alle informatie met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer. Slechts die informatie waarvan de openbaarmaking afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer komt in aanmerking. Een uitzonderingsgrond, ook deze vermeld in artikel 6, § 2 van de wet van 11 april 1994 kan maar worden ingeroepen mits een concrete motivering, wat betekent dat de FOD Mobiliteit en Vervoer met elementen die betrekking hebben op de gevraagde bestuursdocumenten moet aantonen dat de openbaarmaking afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer van de heer Y. Deze uitzonderingsgrond kan hoe dan ook niet worden ingeroepen voor zover de informatie betrekking heeft op de persoonlijke levenssfeer van de aanvrager zelf, te dezen X.

De Commissie wenst de FOD Mobiliteit en Vervoer te wijzen op het principe van de gedeeltelijke openbaarmaking. Op grond hiervan kan slechts informatie in een bestuursdocument aan de openbaarmaking worden onttrokken voor zover deze onder een uitzonderingsgrond valt en deze uitzonderingsgrond voldoende concreet is gemotiveerd. Alle andere informatie in een bestuursdocument dient openbaar te worden gemaakt.

Brussel, 16 december 2019.

F. SCHRAM
secretaris

K. LEUS
voorzitster